

Filmant idees:

el repte d'expressar filosofia en imatges

Durant tota la història, la filosofia ha estat fortament vinculada a la paraula com a mitjà d'expressió. De fet, la paraula ha estat sempre valorada filosòficament, a diferència de la imatge, que ja des de l'origen va ser criticada pels filòsofs. La filosofia ha conviscut amb l'impacte dels descobriments de l'home al llarg de la seva història. Un d'aquests invents és el cinema. L'expressió en imatges canvia totalment les possibilitats de comunicació de l'home, ja que té un gran potencial per expressar i reflexionar, tot i que només des d'un punt de vista extern. La literatura i el cinema utilitzen conceptes-imatge, que compareixen de manera diferent en cada un, però que tenen una mateixa finalitat: transmetre un missatge. En alguns casos aquest missatge és de caràcter filosòfic, com per exemple, en les dues pel·lícules analitzades en el treball (*Film i Armonías de Werckmeister*), com a exemple de la possibilitat d'expressar missatges filosòfics amb una pel·lícula.

El temps, l'ésser, l'harmonia, tot canvia amb la pèrdua de Grècia. Quins són aquests canvis? Del temps únic i limitat de cada cosa, a l'infinit, de l'afinació natural, a la matematització dels sons, tot es perd. Aquest és el tema principal de la part filosòfica del treball: el trencament de Grècia a la modernitat, exemplificat amb la música i el temps, que finalment es presenta en forma de curtmetratge. Així s'assoleix l'objectiu del treball: expressar filosofia en imatges, és a dir, filmar idees.

